

سازمان جهاد کشاورزی استان اصفهان
مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی

با بیماری آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان آشنا شویم

بیماری آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان یک بیماری کشنده با انتشار سریع در طیور خانگی می باشد که تحت شرایطی می تواند به انسان نیز منتقل گردد. کلیه طیور خانگی مانند مرغ و بوقلمون، شدیداً حساس و در ابتلاء با این بیماری تلف می شوند. اردک، غاز، قو، کبوتر و پرندگان زینتی مانند طوطی، کاهی بدون نشانه های بیماری مبتلا می گردند. پرندگان مهاجر مخزن اصلی ویروس بوده و عامل بیماری را از یک نقطه به مناطق دیگر منتقل می نمایند.

علائم بیماری در طیور خانگی:

شروع ناگهانی تلفات، کاهش مصرف دان و آب، آبریزش از چشم و بینی، اشکال در تنفس، سیاه و متورم شدن تاج و ریش و خورنریزی در زیر پوست ساق پا می تواند از علائم بیماری باشد.

راههای انتقال بیماری به پرندگان:

از راههای انتقال بیماری تماس طیور خانگی با پرندگان وحشی و با پرندگان مهاجر و آبی می باشد. بیماری از طریق تماس با طیور آلوده، مدفوع، ترشحات پرندگان بیمار، کود، آب و دان آلوده نیز به پرندگان سالم منتقل می گردد.

توصیه های بهداشتی برای کنترل و پیشگیری از بیماری در روستا

- ۱- از تماس طیور خانگی با پرندگان وحشی و مهاجر جلوگیری شود.
- ۲- از رها سازی طیور خانگی در اطراف برکه ها، آب بندها و مزارع برنج اکیداً خودداری نمایند.
- ۳- طیور خانگی را در قفس یا محیطهای سر بسته نگهداری نمایند.
- ۴- مرغ و خروس از اردک و غاز جدا نگهداری شود.
- ۵- پرندگان مریض را از بقیه گله جدا کنید.
- ۶- دان و آب طیور دور از دسترس گنجشک و پرندگان آزاد پرواز باشد.
- ۷- طیور را از آبهای که پرندگان وحشی و آزاد پرواز به آن دسترسی دارند دور نگهدارید.
- ۸- از دست زدن و تماس نزدیک با پرندگان تلف شده یا مریض خودداری نمایید و در صورت لزوم حتماً باید از دستکش و ماسک استفاده گردد.

۹- در صورت تماس با پرنده بیمار یا تلف شده سریعاً دستهای خود را با آب و صابون بشوید.

۱۰- لاشه های مرغ یا پرندگان تلف شده به هیچ وجه در معابر و محیط اطراف روستا نباید رها شوند زیرا باعث انتقال و پخش شدن عامل بیماری توسط سگ، شغال، روباه و... در محیط روستا می گردد.

۱۱- در صورت مشاهده مرگ و میر طیور خانگی، لاشه پرنده را سریعاً سوزانده یا به همراه آب آهک در گودال مناسب دفن نمایید.

۱۲- در صورت خرید هر نوع پرنده جدید (مرغ، خروس، بوقلمون، اردک، غاز، پرنده زینتی)، حتماً از سلامت آن اطمینان حاصل نموده و حداقل به مدت دو هفته پرندگان خریداری شده را به صورت جداگانه نگهداری نمایید.

۱۳- حتی المقدور از خرید پرنده از دوره گردها خودداری نمایید.

۱۴- از بازی کردن و تماس نزدیک کودکان با پرندگان جلوگیری نمایید.

۱۵- از کشتار و خوردن گوشت و تخم مرغ پرندگان بیمار اجتناب گردد.

۱۶- پرندگان وحشی و مهاجر ناقل بیماری هستند. از شکار و مصرف گوشت آنها اکیداً خودداری گردد.

۱۷- از کشتار و صید پرندگان وحشی و مهاجر نظیر اردک و غاز و تماس نزدیک با آنها جدداً خودداری نمایید.

۱۸- از پراکنده نمودن پر، روده و ضایعات پرندگان ذبح شده در محیط روستا جدداً خودداری نمایید.

در صورت هر گونه تلفات غیر طبیعی

در طیور خانگی مراتب را سریعاً به

نزدیکترین خانه بهداشت یا مراکز

دامپزشکی اطلاع دهید.

۵۲۱۹۶۲۹

تلفن تماس: ۵۲۴۳۶۳۷

۵۲۴۳۷۳۸

www.Esfahanvet.com

شبکه دامپزشکی شهرستان اصفهان

با همکاری

اداره ترویج مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان اصفهان

و اداره برنامه ریزی رسانه های ترویجی

نحوه کشتار و پرکنی طیور:

از کشتار خانگی طیور اجتناب کنید اما در صورت ضرورت موارد زیر را رعایت نمایید:

۱- به هیچ عنوان طیور بیمار را جهت مصرف خوراکی کشتار

نمایند.

۲- استفاده از دستکش، ماسک بینی و دهان هنگام ذبح و پرکنی

ضروری است.

۳- تماس با پر، فضولات و محتویات داخل لاشه را به حد اقل

برسانید.

۴- محتویات داخل لاشه و ضایعات را سریعاً داخل کیسه های

پلاستیکی ضخیم ریخته و در گودالی به عمق نیم متر معدوم کنید

به نحوی که قابل دسترسی برای سگ، پرندگان وحشی و سایر

حیوانات نباشد.

۵- در پایان کار دستهای خود را با آب و صابون بشویند.

۶- شستشو و ضد عفونی نمودن محل، کف زمین و وسایلی

مانند چاقو و ظروف و غیره الزامی است.

۱۹- گوشت مرغ مصرفی خود را فقط از مراکز مجاز که به صورت بهداشتی آن را عرضه می نمایند تهیه نمایید.

۲۰- طیور خانگی خود را در مقابل بیماری نیوکاسل واکسینه کنید.

۲۱- در صورت مشاهده تلفات غیر عادی در مرغهای بومی روستا، مراتب را در

اسرع وقت به نزدیکترین خانه بهداشت یا مرکز دامپزشکی اطلاع دهید.

نحوه برخورد با پرندگان تلف شده در روستا:

* اهالی روستا سریعاً گزارش تلفات را به اطلاع نزدیکترین خانه بهداشت برسانند.

* بهتر است لاشه پرنده تلف شده در محل مناسبی دفن گردد.

* نحوه دفن و معدوم سازی لاشه به شرح ذیل می باشد:

۱- هنگام جمع آوری لاشه تلف شده، استفاده از دستکش و ماسک فراموش ننمود.

۲- از دستکاری لاشه پرندگان تلف شده یا طیور پرهیزید.

۳- قبل از دفن لاشه پرندگان را داخل کیسه پلاستیکی ضخیم قرار دهید.

۴- گودالی به عمق نیم متر حفر شود به نحوی که لاشه قابل دسترسی برای سگ

یا حیوانات وحشی نباشد.

۵- هنگام دفن، زیر و روی لاشه ها، آب آهک یا ماده ضد عفونی بپاشید.

۶- در صورتی که آهک در دسترس نیست، پرندگان تلف شده را در عمق گودال

با ریختن کمی نفت کاملاً بسوزانید و سپس دفن نمایید.

۷- تمام ضایعات شامل پر، کود، و محتویات داخل لاشه را نیز در عمق گودال دفن

و یا بسوزانید.

۸- قفس یا محل نگهداری پرندگان تلف شده را ابتدا تمیز و سپس با آب آهک یا

مواد ضد عفونی کننده کاملاً ضد عفونی نمایید.